

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ   คุณภาพชีวิตเด็กวัยเรียนที่พิการทางกายและการเคลื่อนไหว
 จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผู้เขียน   นางสาววราภรณ์ จันทร์เขียว

ปริญญา   สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ. พรพรรณ ทรัพย์ไพบูลย์กิจ	ประธานกรรมการ
อ. ดร. พิมพ์ภรณ์ กลั่นกลิ่น	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตเด็กวัยเรียนที่พิการทางกายและการเคลื่อนไหวในจังหวัดแม่ฮ่องสอน กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 35 คน รวบรวมข้อมูลระหว่าง 26 มีนาคม -30 เมษายน 2551 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบวัดคุณภาพชีวิตเด็กทั่วไป ฉบับที่ 4 ของวานีและคณะ (Varni, et.al, 2002) มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.86 และ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตทั้งโดยรวมและรายด้านของเด็กวัยเรียนที่พิการทางกายและการเคลื่อนไหวตามความเห็นของเด็กและผู้ปกครองอยู่ในระดับต่ำ เด็กมีคะแนนเฉลี่ย 1,133.03 คะแนน (SD = 363.88) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ย 1,010.71 คะแนน (SD = 330.57) ส่วนคุณภาพชีวิตรายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพกายและการเคลื่อนไหว เด็กมีคะแนนเฉลี่ย 332.85 คะแนน (SD = 223.09) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ย 252.85 คะแนน (SD = 198.22) ด้านอารมณ์และความรู้สึก เด็กมีคะแนนเฉลี่ย 258.57 คะแนน (SD = 95.85) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ย 211.42 คะแนน (SD = 68.15) ด้านสังคม/การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเด็กมีคะแนนเฉลี่ย 234.28 คะแนน (SD = 113.28) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีคะแนน

เฉลี่ย 225.00 คะแนน (SD = 99.44) และด้านโรงเรียน เด็กมีคะแนนเฉลี่ย 256.25 คะแนน (SD = 87.03) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ย 253.57 คะแนน (SD = 83.53)

เด็กวัยเรียนที่พิการทางกายและการเคลื่อนไหว มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตทั้งโดยรวมและรายด้านต่ำกว่าเด็กปกติ เช่นเดียวกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กวัยเรียนที่พิการทางกายและการเคลื่อนไหว ที่มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตทั้งโดยรวมและรายด้าน ต่ำกว่าผู้ปกครองเด็กปกติ

ผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่า คุณภาพชีวิตตามความเห็นของเด็กพิการทางกายและการเคลื่อนไหวและผู้ปกครอง อยู่ในระดับต่ำทุกด้านเมื่อเทียบกับเด็กปกติ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน จึงควรวางแผนให้การช่วยเหลือเด็กและครอบครัวซึ่งส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ให้มีอาชีพเสริม และให้เด็กได้รับความช่วยเหลือด้านสวัสดิการสังคม ด้านการศึกษา การส่งเสริมสุขภาพกาย จิต สังคม โรงเรียน และการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Quality of Life of Children with Physical Disability in Mae Hong Son Province	
Author	Ms. Waraporn Kankeo	
Degree	Master of Public Health	
Independent Study Advisory Committee	Asst. Prof. Pornpun Subpaiboongid	Chairperson
	Lect. Dr. Pimpaporn Klunklin	Member

ABSTRACT

This descriptive study aimed to examine the quality of life of school age children with physical disability aged 8-12 years and to compare this with children without disabilities. Thirty - five schools - age children with physical disability were selected using purposive sampling. The data were collected during March 26 - April 30, 2008 by using the interviewed questionnaire which was modified from the PedsQL 4.0 Generic Core Scales. The content validity index and reliability of this tool were 0.86 and 0.80 respectively. The data were analyzed by using descriptive statistics.

The results showed that the total score and score in dimensions of quality of life of school aged children with physical disability by children and their parents were at low level. The mean score of total score of quality of life in child-self report was 1,133.03 (SD = 363.88) and in parent-proxy report was 1,010.71 (SD = 330.57). The scores in physical function of the children in child-self report and parent-proxy report were 332.85 (SD = 223.09) and 252.85 (SD = 198.22) respectively; the scores in emotional functioning of the children in child-self report and parent-proxy report were 258.57 (SD = 95.85) and 211.42 (SD = 68.15) respectively; the scores in social functioning of the children in child-self report and parent-proxy report were 234.28 (SD =

113.28) and 225.00 (SD = 99.44) respectively; the scores in school functioning of the children in child-self report and parent-proxy report were 256.25 (SD = 87.03) and 253.57 (SD = 83.53) respectively.

The total score and score dimensions of quality of life of school-age children with physical disability were lower than normal children in both child-self report and parent-proxy report.

This study revealed that the school-aged children with physical disability had lower quality of life than children without disabilities in all dimensions. The authorities, government and non-government organization, local authorities, and community should plan to support these children and their families which are in poor families by promoting vocational training and providing more social welfare, education, physical health, psychosocial, school and benefits.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved